

Skismaet

mellom De ortodokse kirkene og Den romersk-katolske kirken

A. Hovedgrunner

1. **Pavens primat.** Det vil si, *Rom-patriarkens* særegne krav på *en egen overordnet posisjon* i Kirken. Merk. I Alexandria ble patriarken også kalt pave (= papa). Det er ikke ordet det gjelder, men posisjonen.
2. **Filioque.** Lat. *filio-que* = no. *Sønnen-og*. Konteksten er (NC) bekjennelsen: ...[Den hellige Ånd]... *utgår fra Faderen og Sønnen*. For ortodokse kan Ånden bare utgå fra Faderen alene, Han som er opphav til alt. Derimot: Ånden *sendes av – og mottas fra – Sønnen*.

B. Andre grunner

3. **Pavens ufeilbarhet.** En uakseptabel påstand om at paven er ufeilbar når han taler *ex cathedra*, dvs. i den posisjon å være overordnet "Pave" i Kirken.
4. **Marias ubesmittede unnfangelse** – en uakseptabel påstand.
5. **Skjærs-ilden.** Uakseptabel påstand om en renselses-ild fra syndighet i mellomtilstanden (= mellom død og dom/oppstandelse) hos latinerne. En *mellomtilstand* regner de ortodokse med også.
6. **Forvandlingen** i *eucharistien* ("nattverden"). Den skjer under *påkallelser* av Den Hellige Ånd (= *epiklesen*), ikke under innstiftelsesordene, slik latinerne mener. Ånden er Livgiveren. Og *brødet* skal være *syret*, vanlig brød – ikke usyret, det er "judaisering" for de ortodokse. *Eucharistien* forutsetter nytelse av *både* brød/Jesu Blod og vin/Jesu Legeme – ikke bare brød.
7. **Dåpen.** Det skal *ned-dykses – tre ganger*. Ikke bare bestenkes. Forbildet er: Kristus var tre dager begravet og så stod han opp.
8. "**Konfirmasjonen**" = *den hellige salvingen* skal, etter den eldste tradisjonen, skje som bekreftelse ("firming"), av dåpen, i meddelelsen av Den Hellige Ånds gaver, *rett etter* dåpen. Den skal ikke forskyves til at barnet er blitt fornuftig nok til å "konfirmeres". Det er *rasjonalisme*. Frelsen og disse handlingene er Guds mysterier.